

מאת הגאון מ"ר הרב ברוך הידעפילד שליט"א,
ראש טלל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

minimum time for the *neiros* to stay lit. **R' Yaakov Kaminetsky** (2) says to stay for an hour and preferably eat *Melave Malka* before leaving. However, **R' Moshe Sternbuch** (3) writes that if one can get home within half-an-hour from the time people are lighting, he should hurry home and light there. If he cannot get home that early, he should light at the house he was in over *Shabbos*. Another opinion based on the **Pri Chodosh** (4) is that the correct place to light is at home which is one's main house for the night. As far as I know, many people do the first way and light before leaving, waiting a bit as we mentioned earlier.

Eis Ratzon. This *Shabbos*, we take out three *Sifrei Torah* for the *Shabbos*, *Rosh Chodesh* and *Chanukah* readings. It is brought down in *seforim* (5) that when we open the *Aron Kodesh* to take out the three *seforim*, it is a tremendous *eis ratzon* for prayers being accepted. Since it is an opportune time that is not available after *Shabbos* [for another 14 years], many rule that one can even ask such requests that are normally not asked on *Shabbos*.

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (58)

Motzei Shabbos Chanukah. This *Motzei Shabbos*, many travelers who are guests for *Shabbos* are beset with the question of where is the ideal place to light *Chanukah licht* [if they will be returning that night]. One logic would be to say that since they have been “living” the whole *Shabbos* in that place, it is called their home for lighting until they leave. That way they can light before they leave. If that is true, then they should take that option and gain lighting the *menorah* at the ideal time (beginning of the night). One might argue that if they are leaving immediately after *Shabbos*, it shows it is not really their house and they should light when they reach their destination, even though it is not the ideal time for lighting. Another way [which would solve the objection to lighting immediately] would be to eat *Melave Malka* after the lighting and make it more their house for the night. **R’ S. Z. Auerbach** (1) holds that one can light before he leaves, and he should stay there for half an hour which is the

בין הריחיים - תבלין מדרג היומי - זבחים צד:

The *Gemara* says: if a *חטאת* gets absorbed into *שלמים* then the piece of *שלמים* that absorbed the *חטאת* is now also *פסול* & may not be eaten. The *Gemara* asks: we should say *עשה דוחה לא תעשה* & the *מצוה* of eating the *שלמים* should override the fact that this piece has now absorbed *איסור*. *רבה* answers that the rule of *עדליות* does not apply. The *Torah* states regarding *פסח* *קרבן בו*, "עצם לא תשברו בו". *רשב"י* adds, this also applies to a bone that has marrow in it. But why? We should say *עדליות* & one should be permitted to break the bone in order to be *מקיים* the *עשה* of eating the *פסח*. Thus, says *רבה*, *עדליות* does not apply in matters pertaining to *העשה*. *קדשים* asks: what is the *חזק* that *עדליות* of eating the *ק"פ* is not being fulfilled at the same time (*ביעידה*) the *issur* of breaking the bone is happening. First one needs to break the bone to get to the marrow & then he can eat the marrow & fulfill the *עשה*. The *תוס' [סו"ט]* answers: when we have a situation where the only way to be *מקיים* the *עשה* is by being *oiver* the *לאו*, the *דוחה* is *עשה*, *לאו* even not *ביעידה*. *רע"א* explains: since it is impossible to get to the marrow without breaking the bone, *התחלת המצוה* is *שבירת עצם* and it is considered *ביעידה*.

The **הלי** [שׁוֹרֵת ס' ב' אות ז'] **בית הלי** holds there is a **חילוק** between regular קדשים & אכילת ק"פ. The **שחיטה** counts ק"פ by רמב"ם. Whereas by אכילה, it's all counted as 1 *mitzvah*. He explains: ק"פ has a separate מצות עשה, just like מצה. Therefore, a כזית must be eaten. אכילת קדשים is not on any specific person, rather the entire קרבן must be eaten. Many *kohanim* can each eat פחות מכזית & as long as the קרבן is completely eaten, they are יוצא אכילת קדשים. The **מנחה** asks a general question: in the times of הצדק there was a ברכה that when a כהן received his כזית from the הלחם & עומר, שתי הפנים, עומר, some *kohanim* became so full they left over; the **בית הלי**. How was it permitted to not finish the כזית, if the אכילה which always needs a כזית? According to the **הלי**, שמועין הצדק is not שווער. Each כהן became full & was permitted to eat less than a כזית, as long as ultimately the entire קרבן was eaten.

מכילת רמב"ם who maintains that the בית הלי who says "נפלאות" on the מעשה קרבנות ב-פ"ה, ר"ה, אב"י עין אבי עזרי
 !לאכול הבשר רמב"ם does list a separate עשה חיוב on the Kohanim in & ספר המצוות separately. If one looks in די החזקה it is clear the

הַיָּא הֵיכָל אֱנוֹמְרָא make the ברכה. (footnotes: **בקרן אורה**). he brings the תשובת הדפוס who asks: how do we make the ברכה "להדליק נר חנוכה" when we light early on שבת חנוכה? בהנחה ברוך טעם The מצוה doesn't start עד שחשיכה קיום המצוה He answers based on the above explanation of רע"א: since it is א"ז בענין אחר and we must light then, it is considered הכשר מצוה and is appropriate to

make the ברכה (footnotes מובא בקרן אורה).

(1) מעדני שלמה עמ' קי"ג (2) אמת ליעקב תרע"ז תקצ"ז
(3) תשובות והנהגות א:שצא (4) פרי חדש תרע"ז (5)
אני שמעתי בשם הפני מנחם, אדמו"ר מגור זי"ע

R' Avraham HaCohen Pimentel ז"ל (Minchas Kohen) would say:

“What was Pharaoh saying by the word 'כִּזָּה' (kizah)? The *Gemara* in *Taanis* says that beauty takes away from wisdom. The more beauty one had the less wisdom he maintains. Pharaoh was saying: can you find someone beautiful 'כִּזָּה' like this, and at the same time 'אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹקִים בּוֹ' (aish asher ruach elokim bo), someone who has such wisdom?”

R' Yosef Chaim Sonnenfeld ז"ל would say:

“*Chanukah* means that the *Chashmonahn* rested from their war on the 25th day of the month of *Kislev*. This is alluded to in the *Torah*: The 25th rest place where the Jews camped in the desert after the Exodus was called ‘*Chashmonah*.’”

A Wise Man would say: “If Personal happiness is so important, why do most choose to let someone else take care of it?”

**Printed By: Quality Printing
Graphic Copy & Printing
(845)352-8533**

104,119
already signed
up!

Cut Away ALL distractions between you and '7
We CAN! We MUST! Be M'Kabel too!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org

מוקדש לעלו' נשמת
ר' שלמה בן ר' מנחם מענדל
הכהן פיינציג ז"ל

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melandim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZERO expense

**TORAH TAVLIN
IS ALSO AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
SUBSCRIBE@TORAH TAVLIN.ORG**

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY
© All Rights Reserved

בראתי יצר הרע ובראתי לו

תהלין

TORAH TAVLIN

לערך דר אברהם יצחק שניידא אלוהרן בן ד"ר משה דוד
ווערמיר ורשאל דודל בן ד"ר אברהם שמואל צוקערמאן

י"ע"נ ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי ז"ל
הנחתו הנשא בתל דת ר' אברהם שילרד זל"ה חובב

לַעֲנֵה ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי' ז"ל
רעותו רישא דהל' בת ר' אברהם שלמה צ"ה קורץ

רעיתו וישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

שבת חנוכה - פרשת מקץ - א' דראש חודש טבת תשפ"ו
Shabbos Chanukah - Parshas Milkeitz - December 20, 2025

טיב התבלין

מאת הגד"צ רבי גמליאל חסד רבינוביץ שליט"א, ר"י שער הטמים ירושלים עה"ק

וַיְבִינֵנוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד בּוֹא יוֹסֵף בְּצַהֲרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי שֵׁם יֹאכְלֵי לֶחֶם ... (מג-כה) - אִין אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי וּמִפְסִיד

פרשה: ויחי – הומינו, עטורו בכלים נאים. במקרא שלפנינו ובפירושו של רש"י ש ביום הארה שביכולתה ליישר העקמומיות שבלב. הדנה דנהה לעיל (פסוק יא) צוה עקב לבניו 'קחו ממורת הארץ והורידו לאיש מנתה' במבט שטחי נרמה לנו שיעקב אבינו בחר בצעד פשוט שכל פיקח היה בוחר בו. איש פיקח הוואה שאחד נטפל אליו ומציק אותו בטענות שאין להם גרלימ'איו מנסה לסלקו מעליו ב'דרכי צדק', כלומר, הרימ המשכנעים שהצדק עמו,הוא מבין שאלו היה הפגע הנטפל אליו אדם ישר לא היה מעיז כלל לבוא בטענות שאין להם תחלתו, ומאחר שהיטויל שיש עיכב בתחלתו גם לא שפיע על סופסולכן אינו בורר בדרך של 'קחו צדק' כי אם בדרך של 'התהם חכם', ומסלקו מעליו במתנה מסיימת המכבד את המבקבל, הוא מבין שהוא זו שכבר תמצא את הדרך להביא במהרה סוף לטענותיו. כך 'קינו' סוברים שגם עיקב אבינו נהג כן, הרי הוא שמע מבניו שהמושל של מצרים נטפל אליהם על לא עוול בכפם, וללא שום הוכחות מצדקות העליל עליהם עלילות מזגלים, ובנוסף היתל ביום והחזיר לכל אחד מהם את ממונו כפי אמתתו, מכל זה הבין שלא מורוה באדם שטענותיו הם אמצעי לבקש ישר, כי אם אמצעי לעורר ריב ומדור, והבין שיש לעשות מעשה ולתת לאיש ההוא מנתה, ובכך לשפר את היחס בינו לבין בניו. אולם כשדוראנו מה היתה תכולת המנתה, שאותה חזר להביא בפני המושל הממו, רואים שיעקב אבינו דעה אחרת היתה עמו, וקראו' דורם כמנו לא וכו' להשיג, כי הפיקח'הנ"ל לא היה נותמנתה ליוסף 'ממורת הארץ', לדעתו לא נחשב זה 'מתנה' למושל' כה גרול שזכה לאוצרות מלאים מכל מיני בגד ומכל מיני פירות ודקות, ומה גם שביקש עיקב לתת מכל דבר רק 'מעט' 'מעט' צדי

עדותיך אתבונן

לימודים מאת הרב אברהם דניאל אבסטיין שליט"א, בעמ"ס טוה אברהם

הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם וגו' ... (הנרות הללו)

– בענין נידות חנוכה וזאת חנוכה

ה'רועים דברי האריזל במה שנתגלה לנו בענין זאת חנוכה' – 'שעיקר סוף גמדי החתימה היא בחנוכה' (הוא) דבריו בספר **בת עין** פירשת וישב, ועוד כמה ספרים). ובר' זה צ"ח, מזה הקודש בין עבודת הוי"ט של חנוכה וסוף גמדי הרין של החתימה ימים נוראים. והוא עזר בהספרי הקדשים שמראש חודש אלול עד זאת חנוכה וזמן מוטל לתשובה. ודבר זה צ"ח מרו הקדש עם ימי חנוכה.

יג'ל הענין בהקדים ביאור מצות הדלקת נר חנוכה, דמצוה זו שניא מכל המצות שהרי היא מצות הבית, דמעיקר הדין סגי בנר אחד לכ"א בני הבית כדברי **המחבר** (סי' תרע"א), אבל לדעת **הדמ"א** כ"א מבני הבית ידלק המנורה, ומי שאין לו בית, והולך בדרך אינו מדליק המנורה, אלא ממברך ברכת הרואה, על מנורה שרואה שדולקת, וכן מצינו, שמצות להניחו בשמואל של המנחה היה כתיב שתהא מסובב במצות. דרי מבואר מכל הנר, שמצות הדלקת המנורה הוא דין על הבית שניא, דמדוע קבעו חז"ל מצוה זו על הבית, דרי הענין בהדלקת המנורה הוא לפרסומי ניצא, אי"כ כל אדם ואחד ידליק המנורה במקום כינוס דרבים, ואם הוא רוד ברחוב שלא נמצא בו דרבים, ידליק בבית

MONSEY EDITION

4:12 – הדלקת נרות שבת
9:00 – זמן קריאת שמע/ מ"א
9:36 – זמן קריאת שמע/ הטר"א
10:22 – סוף זמן תפילה/ להג"א
12:24 – זמן לתפילת מנחה גדולה –
4:30 – שיעור דומה שבת קודש –
5:20 – מנצח/ק צאת הסעודים
5:42 – צאדי"כ/ לביטת חם –

(Courtesy of MyZmanim.com)

וידול ועשיה כל כך לשנות יחס בפני הנוכחיה שכן יכולה מתנה כעץ זו לעשות
ולדעת המבין' ה'ללא במתנה פשוטה כל כך בכדי להשפיע על מושל
והוא כיוון וכלמיה לזה המבא, ומי יודע - משך המבין ויאמר - אם לא
נותרה זו אם סיבה להוסיף יתן לו יתנו: להוסיף כי כעס המושל על כך שמוללים
והשוללים לו מתנות כעץ אלו, ויבקש להעניש את נותניה.

כל זאת ידעו גם השבטי י-ה, וכפי שרואים בפרשיות אלו שלא במהרה בקשו בני עקב להשתמש בכוחותיהם העל טבעיים כדי להילחם עם זה הנציץ להם, והיה זה כיבה וגדולה מאת ה' שום לא היו יכילים לו, ועל כל פנים בקשו להתנהג עמו כפי שהשתמע מחייב ויכולים אם כן לשער שגם הם לא היו בודדים מלכתחילה במתנה ענין זו, ומן הסתם היה רצונם שאביהם ישלח לו להכניס איזה חפץ יקר הערך הטמון בבית גנוז. אולם בפועל לא היו צריכים להעזר בדבר, והיו חבוטתם לכבד את אביהם שרי לא תורק בכל מצב. והצדד המניע מושל מצייס אינה סיבה לבטלה כדי להסביר לאביהם שרואו אינו 'מכין' מה צריכים לעשות לעצת כזאת.

ואחד שנמנו כבוד באביהם וכתוצאה לא שינה אביהם את הוראתם, וזכרונו גם
לקיימה כמו שהיא, ואכן רואים שגם בואת לא בזה, ובדרך תש" שלפנינו רואים
שלא רק שלא נמנעו מלקיימה, עוד ראו לנכון לפארה ולעשרה בכלים נאים כדרך
שהאדם עושה בחפץ שעושים בו מצוה שמפארים אותו בשעת קיומה כדי לבטא
שהמצוה חביבה עליו, כך פארו השבטי י-ה מתנה זו שבנתיתנה קיימו מצות כ'יבוד
אז, על אף שחששו מאוד מתוצאותיה של מצוה כעין זו, כי הבינו שאם שום חסד
שומר בפני קיום מצוה, ומה היה האמת? הם כלל לא העזו על דעתם כמח שמח חסד
ומתנה זו, הם כלל לא העזו על דעתם ומשועל העומד לצדם מייך מתנה צנועה
זו פי אלף מכל טובת המלוכה הנכבדה לה וזה, הם כלל לא העזו על דעתם עד
למה רחוק המציאות האמיתי מן המציאות שהוצד מראו בעיני הבשר.

ומדרש שנמצא שם הרבים. ולד"י מצוה זו כמו שופר, ולולב, נצח וכוונתו, שירוב
לקיימם בכל מקום שיצא, מדוע מצות הדלקת המנורה הוא מצוה שמוטלת על
יבית? ונ"ל, רמזה הווינים נכנסו להיכל וטעמו כל השמינים ומדוע נטמא דוקא השמן,
ויאמר **המחיל**, וז"ל: כ"י כוונת הווינים לבטל תחתיה והקדשה של ישראל וכו', אשר
ל כוונת הווינים היה לבטל התורה השכלית והקדושה מישראל, ועיקר הקדושה הוא
בית המקדש. ולכן כשגברו על ההיכל, נטמא את כל השמינים שבהיכל, ודוקא
בשמינים כי השמן הוא מיוחד לקדושה. ואיהו לות בשמינים מקדשן ומשדח וכל (הוא)
עיקר הקדושה, ואף בזה שלטו יין, ונטמא את כל השמינים, עכ"ל. והווינים ביקשו
לנטמא קדושת ישראל. וע"פ דברי י"ל דהוה הטעם מדוע תקנו זכר לנס זה הדלקת
המנורה, דאיתא בספרים שקדושת המנורה הוא ענין קדושת המנורה שהיה בברמ"ק
שמוטע זה כתב **ד"ץ** שאסור לשמש לאורה שוד"י הוא כממילא בהקדש. ולפ"ו, מובן
מדוע עיקר מצות המנורה הוא דין דוקא על הבית שוד"י כמו שמערה בברמ"ק הוא
בבניה דוקא עם ש' ב"ת' של הבית המקדש כמו כן המנורה בתוכה צדיק הבית,
הוא להורות תכלה בית יש קדושה ישראל ונצחו על הווינים ונראה שמוטע זה י"ל
מדוע תבוא תשובה הוא גמיר דהין ועת רצון של תשובה, שאודי ימי תשובה שיש
תעוררות גדולה כזו, בכל בית של ישראל יש קדושה אפילו אם יש הווינים [הצדדין]
שמבקש לנטמא, עדיין יש תקוה, וזה סיבה שיתעורר לשוב בתשובה שלימה.

שמבקש לטמא, עדיין יש תקוה, זהו סיבה שיתעורר לשוב בתשובה שלימה.

מעשה אבות סימן לבנים

ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ... (על הנסים)

The amazing story before us happened in Russia in 2017 (exactly 8 years ago) regarding a Jewish woman named Irena Dislevsky, who studied medicine for seven years, and then another seven years, specializing in head surgery. The law in Russia states that those who study medicine and complete their studies are entitled to receive a certificate, their medical degree. The certificates are handed out on a specific day, and those who do not come to receive their certificate will have no further opportunity to receive it. Anyone who does not come to pick up the degree on that date loses eligibility for the certificate and must complete another seven years in order to receive a new certificate. Everyone in Russian medical school knows that if he or she does not come to pick up the earned certificate, they lose their chance to become a practicing doctor.

Nobody failed to come on the appointed day to pick up their certificate. However, the date set for receiving the certificate for Irena Dislevsky fell out on *Shavuot* 2017. It was precisely at that time that Irena Dislevsky began to become stronger in observing *Torah* and *mitzvos*, and for several months she had been observing *Shabbos* and *Yom Tov*. She was at a loss as to how she could get her certificate. In her distress, she turned to the Chief Rabbi of Russia, **R' Berel Lazar *shlita***, to ask him what to do. The rabbi said to her, “Rent a room in a nearby hotel, and then you can walk over and pick up the certificate.”

She told the rabbi, “But I will have to sign all kinds of documents and paperwork confirming that I received the certificate.”

The rabbi told her, “If so, then I don’t see any halachic solution to allow the certificate to be picked up on *Yom Tov*.”

Her heart was broken within her; many years of hard work were about to go down the drain. But Irena refused to let the evil inclination break her. She became stronger and said to herself, “I have decided to keep *Torah* and *mitzvos* without compromise. I will not desecrate the sanctity of the festival for the sake of the certificate.”

The holiday arrived and the certificates were distributed. Irena Dislevsky did not go to receive her degree, and of course, she lost her opportunity. The day after the holiday, she tried to talk to the Russian Ministry of Education to request her certificate, but her pleas fell on deaf ears. She was told that she had lost her diploma, and to get a new one, she would have to go back and study for another seven years. She accepted it with love because she knew it was *Hashem’s* will.

In December 2018, a large conference was held in honor of the Hanukkah holiday at the Kremlin, the Russian parliament. On this important occasion, Chief Rabbi Berel Lazar lights the *menorah* and offers a few words about the holiday. President Vladimir Putin, who respects all religions, arrived at the lighting ceremony just as Rabbi Lazar was speaking. The rabbi spoke about the self-sacrifice of the Hasmoneans, the few against the many, and the significance of self-sacrifice for the sake of Judaism. He added: “I want to tell you a story about one contemporary Hasmonean woman, who took upon herself the yoke of *Torah* and *mitzvos* with self-sacrifice, and stood up for the principles of Judaism, even at a great personal loss.” He told of a woman who studied medicine for years, and all the labor of the past and all the hope of the future she gave away in order not to desecrate a Jewish holiday. He concluded by saying: “Do you have a greater devotion than this for the sake of Judaism?”

President Putin heard this and was very moved. He called Rabbi Lazar over and asked him, “Is the story you told true? And if so, what is the name of that woman?” Rabbi Lazar answered in the affirmative. “Irena Dislevsky is her name.”

The president bid farewell to Rabbi Lazar and left the scene. He immediately called the Minister of Education and said, “I ask that you bring me the medical certificate of Irena Dislevsky who was to have graduated back in June of this year.”

Of course, a minister in Russia who receives such an order immediately carries out the president’s request. President Putin received the certificate and asked that Irena Dislevsky be brought to him. Startled and scared, she arrived and was handed her certificate. To date, she is the only person in history to receive such a certificate from the Russian president. Shortly afterwards, she immigrated to the Holy Land and was hired to work as a deputy director of surgery in one of the large hospitals in Israel.

(This story was published in a recent issue of the publication “Mei Be’er” by Rabbi Yisrael Meir Altman *shlita*)

ויקח ייחזקאל את אשתו וילך
בבהר יחדיו ... לא בחזקת זרוע
והכח (ויכר'ד-ו)

In the vision of *Zecharia HaNavi*, he describes a beautiful golden *menorah* with seven branches and multiple olives dripping into each branch. The *Navi* exclaimed that his vision led him to understand that the success is “*not with an army and not with strength ... but only with the spirit of Hashem*.” The question is, what does the vision have to do with that understanding?

R' Dovid Aharon Wishnewitz *zt”l* (Imrei Daas) explains that *Chazal* teach us repeatedly that *Klal Yisroel* is the light unto the nations of the world, and it is our solemn responsibility to uphold that light. *Torah* Jews know that but so do non-religious Jews, and even those who despise us. Thus, the connection that *Zecharia HaNavi* made serves as a

reminder to all that the survival of *Klal Yisroel* hinges on our understanding that we must maintain the purity of our nation.

The *shemen zayis zach* used for the *menorah* is made through many olives - to which *Klal Yisroel* is compared to. It does not come about through brute force but rather through a painstakingly delicate process of squeezing olives. Thus, the *menorah* which represents light is comparable to the light unto the nations of the world - *Klal Yisroel* - and it is our duty to maintain the purity of the world - not through brute force, but with the spirit of *Hashem* and through the study and dissemination of His holy *Torah*!

May we merit to see the holy *menorah* once again be lit in the *Bais HaMikdash* speedily and in our days.

הם ראה וינם חדרן יסב לאחור ... (הלל - הנוכה)

On *Chanukah* we celebrate and give thanks to *Hashem* for our victory over the Greeks, the *Yevanim*. *Chazal* teach us that ין symbolizes חושך, darkness, and “מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך”. A little light can dispel lots of darkness. All the more so when there’s a lot of *kedusha*, the darkness will be severely diminished. Hence, when *Yosef HaTzadik* prevailed over his *nisayon* with *eishes Potifar*, he accomplished that the power of ין in the entire creation be weakened.

My good friend, **Reb Menashe Chaim Weissberg**, found two beautiful *remazim* to this concept: one in *Parshas Vayeishev* and one in *Hallel*. In *Vayeishev*, when relating the story of Yosef, the *Torah* writes, “וינס ויצא החוצה”. He ran away from her. The word וינס has the letters of ין, all three. The next word ויצא only has two letters of *Yavan*, and החוצה only one. Thus, we see that the power of ין was minimized by Yosef’s actions.

He found another *remez* showing that in the בריאה too, the powers of *Yavan* were weakened. The *posuk* in *Hallel*, “הים ראה, וינס”, is recited many times during *Chanukah*. The *Medrash* tells us, “מה ראה וינס? ראה ארנו של יוסף”. What did the sea see? It saw the *Arono shel Yosef*. The impetus for the waters to split was seeing the coffin of *Yosef HaTzadik*. *Krias Yam Suf* was testimony to the *koach* of *kedusha* over the *teva* of the world. That came *b’zechus Yosef*. Here too, we find ין decreasing. וינס has all three letters of ין. הירדן has the *yud* and *nun*. יסב only one letter!

The **Shulchan Aruch** *paskens* like *Beis Hillel* that each night we are מוסיף וחולך, adding an additional candle nightly. Perhaps we’re showing our desire to increase our conviction to *Hakadosh Baruch Hu*, thereby further weakening the *koach* of ין in the world. במחרה ...

משל למח הדבר חומה

על ניסך ועל נפלאותיך ועל ישועתיך ... (לכבוד שבת הנוכה)

משל: A distraught individual once came to the renowned **Chazon Ish *zt”l***, complaining bitterly about his troubles. He had fallen into astronomical debt and felt his life was unbearable. “Only a real miracle could save me from my desperate situation,” the man claimed. “However, *Lav kol yoma itrchish nisa*,” he concluded.

The man was quoting the well-known Talmudic phrase, conventionally understood as: “Not every day does a miracle occur.” One should not rely solely on divine intervention.

The Chazon Ish, however, offered a profound reinterpretation. He read the phrase not as a statement of negation, but as a powerful display of *Hashem’s* constant Divine intervention: “*Lav! Kol yoma itrchish nisa*,” meaning, No! Every single day miracles happen! The Chazon Ish explained

וליוסף ידך שני בנים במרם תבוא שנת הרעב
אשר ילדה לו אמת בת פוטף פתח כח אין ... (מג-ו)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE
FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN ZT”L

מחשבת הלב

it in a way only he could about *Hashem’s* intimacy with us and assured the fellow that with the right frame of mind, *Hashem* will surely come to his rescue in unimaginable ways.

The man was deeply moved by Chazon Ish’s words. He realized that his problems were not proof of *Hashem’s* absence, but that he had been blind to the Divine Presence, sustaining his life every moment. Miracles do indeed happen, and *Hashem* can easily perform them at a moment’s notice. **נמשל**: The *Chanukah* story centers around the miracle of the oil burning for eight days, stemming from the small, undefiled *Pach Shemen* (flask of oil) found by the *chashmonaim* after they defeated the Greeks and rededicated the Holy Temple. This seemingly insignificant quantity of oil, sufficient for only one day, miraculously sustained the *Menorah’s* light for eight full days. A key takeaway from *Chanukah* is that miracles can happen, even when least expected!

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A
FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM
AND BE A BETTER JEW BY R' YEHOASHUA GOLD

הנחמדים מהרב

Yosef needed a suitable wife, an elusive thing in *Mitzrayim*. Ultimately he married Osnas. Who was she? **Pirkei D'Rebbi Eliezer** explains that when Dina was abducted and assaulted by Shechem, a child was born and she was called Osnas. Disgusted, the *Shevatim* wanted her killed, but instead, Yaakov placed a *tzitz* engraved with the *Shem Hashem* around her neck and sent her away. *Malach Michoel* transported her to Egypt and left her at Potifar’s door who raised her as his own daughter.

When Leah was pregnant with her seventh child, Rachel was still childless. Knowing that Yaakov would only have twelve *Shevatim*, she selflessly *davened* to *Hashem* for her fetus to be a girl so Rachel can at least have as many children as Bilha and Zilpa. *Hashem* listened to her pleas and Dina was born. An unbelievable act of ויתור and kindness on Leah’s part. Her reward was that in the end she merited to have the *zechus* of additional *shevatim*. The *Medrash* writes that Dina’s daughter Osnas, who was sent to Egypt, convinced Potifar not to kill Yosef after hearing his wife’s claims, and she later married Yosef and gave birth to Menashe and Ephraim. The lesson is that by being מוותר, Leah was responsible for an additional two *Shevatim*!

However, I would like to suggest a different *nekuda*. We *pasken* that if the *neiros* of the *Menorah* go out, they are not rekindled even though *Pirsumei Nisa* is a major factor on *Chanukah*. The **Bnei Yissaschar** explains that this teaches us a great lesson: a person is only required to do his part and *Hashem* will do the rest. We are commanded to light the *licht*, but we should leave the continuous *neis* of the flame to come from Heaven, the *Yad Hashem*. Interestingly, the *Dreidel* is held from the top, because wherever we may land in life, it all begins with a connection to *Hashem* above. This is the lesson of *Chanukah*, and this was Leah’s tremendous *mitzvah*. She knew the right thing was to be sensitive to her sister and whatever happened afterward wasn’t her concern. It was all up to *Hashem*. We can’t make decisions based on what will happen, rather they should be based on what *Hashem* wants, and what the proper thing to do is. Do your part and let *Hashem* keep the fire burning.